

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

พ.ศ. ๒๕๕๙

.....

เพื่อให้การจัดการศึกษาและการบริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตามเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๔๗ และโดยมติสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ จึงตราข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๙ ”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารและพัฒนาหลักสูตรตามที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้งให้รับผิดชอบในการบริหารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาหลักสูตร

“คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์” หมายความว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)

“คณะกรรมการควบคุมภาคนิพนธ์” หมายความว่า อาจารย์ที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ อาจารย์ที่ปรึกษาภาคนิพนธ์หลัก อาจารย์ที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)

“ภาคนิพนธ์” หมายความว่า การค้นคว้าอิสระตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา

“หน่วยกิต” หมายความว่า มาตรฐานที่ใช้แสดงปริมาณการศึกษาที่นักศึกษาได้รับแต่ละรายวิชา

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเสนอให้สภามหาวิทยาลัยวินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๑ ระบบการศึกษา

ข้อ ๕ การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ใช้ระบบทวิภาคโดยปีการศึกษาหนึ่งแบ่งออกเป็นภาคการศึกษาปกติ ๒ ภาคคือ ภาคการศึกษาที่ ๑ และภาคการศึกษาที่ ๒ มีระยะเวลาเรียนแต่ละภาคไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ และมหาวิทยาลัยอาจจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนต่อจากภาคการศึกษาที่ ๒ โดยให้มีจำนวนชั่วโมงการเรียนในแต่ละรายวิชาเท่ากับจำนวนชั่วโมงการเรียนที่จัดให้สำหรับรายวิชานั้นในภาคการศึกษาปกติก็ได้

ข้อ ๖ การกำหนดค่าหน่วยกิตแต่ละวิชา ให้กำหนดโดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

๖.๑ วิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

๖.๒ วิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

๖.๓ การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

๖.๔ การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย ที่ใช้เวลาทำโครงการหรือกิจกรรมนั้นไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

๖.๕ ภาคนิพนธ์ ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

๖.๖ วิทยานิพนธ์ ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

หมวด ๒

หลักสูตรการศึกษาและระยะเวลาการศึกษา

ข้อ ๗ หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษามารถจัดเป็น ๔ ประเภท ดังนี้

๗.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

๗.๒ หลักสูตรปริญญามหาบัณฑิตให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษาเป็น ๒ แผน คือ

แผน ก เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ ดังนี้

แบบ ก ๑ ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มเติมโดยไม่นับหน่วยกิตก็ได้ แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

แบบ ก ๒ ทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

แผน ข เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษางานรายวิชา โดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่ต้องทำภาคนิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต และไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

๗.๓ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

๗.๔ หลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต ให้แบ่งการศึกษาออกเป็น ๒ แบบ โดยเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูงคือ

แบบ ๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มเติมโดยไม่นับหน่วยกิตก็ได้ แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ดังนี้

แบบ ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต

แบบ ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต

ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์ตาม แบบ ๑.๑ และแบบ ๑.๒ จะต้องมีความมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน

แบบ ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูงและก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และศึกษางานรายวิชาเพิ่มเติม ดังนี้

แบบ ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

แบบ ๒.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์ตาม แบบ ๒.๑ และแบบ ๒.๒ จะต้องมีความมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน

ข้อ ๘ ระยะเวลาการศึกษาให้เป็นไปตามที่กำหนด ดังนี้

๘.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต ใช้ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรไม่เกิน ๓ ปีการศึกษา

๘.๒ หลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต ใช้ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรไม่เกิน ๕ ปีการศึกษา

๘.๓ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ใช้ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรไม่เกิน ๓ ปีการศึกษา

๘.๔ หลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต ใช้ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรไม่เกิน ๖ ปีการศึกษา

ข้อ ๙ มหาวิทยาลัยอาจจัดหลักสูตรเพื่อขออนุมัติ ๒ ประโยชน์ก็ได้

หมวด ๓

การรับเข้าเป็นนักศึกษาและสภาพนักศึกษา

ข้อ ๑๐ ผู้มีสิทธิสมัครเข้าเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ต้องเป็นผู้มีความประพฤติดี ไม่เป็นโรคที่เป็นอุปสรรคต่อการศึกษา มีคุณสมบัติอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด และ

๑๐.๑ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าที่สภามหาวิทยาลัยรับรองสำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต หรือ

๑๐.๒ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง สำหรับหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต หรือ

๑๐.๓ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่สภามหาวิทยาลัยรับรองสำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูง หรือ

๑๐.๔ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่สภามหาวิทยาลัยรับรองสำหรับหลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต

ข้อ ๑๑ การรับนักศึกษา

๑๑.๑ การรับเข้าเป็นนักศึกษา ให้ใช้วิธีการคัดเลือกด้วยวิธีสอบหรือการคัดเลือกด้วยวิธีพิจารณาความเหมาะสม ทั้งนี้การกำหนดวิธีการและเกณฑ์ในการคัดเลือกให้เป็นไปตามข้อเสนอของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรและโดยความเห็นชอบของมหาวิทยาลัย

๑๑.๒ มหาวิทยาลัยอาจรับนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นเข้าเรียนบางวิชาและนำหน่วยกิตไปคิดรวมกับหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาที่ผู้ันสังกัดได้ โดยลงทะเบียนเรียนและชำระเงินตามระเบียบของมหาวิทยาลัยที่ว่าด้วยการรับจ่ายเงินค่าบำรุงการศึกษา เพื่อการจัดการศึกษา

ข้อ ๑๒ การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

๑๒.๑ ผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษาจะมีสภาพเป็นนักศึกษา ต่อเมื่อได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาแล้ว

๑๒.๒ ผู้สมัครที่ได้รับการคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษาในหลักสูตรและสาขาวิชาใด ต้องขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาในหลักสูตรและสาขาวิชา นั้น

๑๒.๓ ผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษาขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาได้เพียงหลักสูตรเดียว

นักศึกษาอาจเปลี่ยนหลักสูตรและหรือสาขาได้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรของทั้งสองหลักสูตรและหรือสาขา

ข้อ ๑๓ ประเภทการศึกษา แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ได้แก่

๑๓.๑ การศึกษามหาภาคปกติ

๑๓.๒ การศึกษามหาภาคพิเศษ

ข้อ ๑๔ ประเภทนักศึกษา แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ได้แก่

๑๔.๑ นักศึกษามหาภาคปกติ

๑๔.๒ นักศึกษามหาภาคพิเศษ

ข้อ ๑๕ การเปลี่ยนประเภทนักศึกษา

ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นมหาวิทยาลัยอาจอนุมัติให้นักศึกษาเปลี่ยนประเภทนักศึกษาได้ ทั้งนี้ นักศึกษาต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและระเบียบต่าง ๆ สำหรับนักศึกษาประเภทนั้น

ข้อ ๑๖ การรับโอนนักศึกษาจากสถาบันการศึกษาอื่น

๑๖.๑ มหาวิทยาลัยอาจพิจารณารับโอนนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มีวิทยฐานะเทียบเท่ามหาวิทยาลัยและกำลังศึกษาในหลักสูตรที่มีระดับและมาตรฐานเทียบเคียงได้กับหลักสูตรของมหาวิทยาลัย มาเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยได้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรและได้รับอนุมัติจากอธิการบดี

๑๖.๒ นักศึกษาที่จะรับโอนต้องมีคุณสมบัติตามข้อ ๑๐ และไม่เป็นผู้ที่พ้นสภาพนักศึกษาจากสถาบันเดิม

๑๖.๓ การเทียบโอนผลการเรียน และการยกเว้นการเรียนรายวิชาให้เป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัยที่ว่าด้วยการเทียบโอนผลการเรียนและยกเว้นการเรียนรายวิชา

หมวด ๔

การลงทะเบียน

ข้อ ๑๗ การลงทะเบียนเรียน

๑๗.๑ นักศึกษาจะลงทะเบียนรายวิชาด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนโดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาฯ ได้

วิธีการลงทะเบียนเรียน วัน เวลา และสถานที่ ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยประกาศกำหนด

นักศึกษาที่ลงทะเบียนล่าช้าต้องจ่ายค่าปรับตามอัตราที่มหาวิทยาลัยประกาศกำหนด

๑๗.๒ การลงทะเบียนเรียนรายวิชาจะสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อนักศึกษาได้ชำระเงินตามระเบียบของมหาวิทยาลัยที่ว่าด้วยการรับจ่ายเงินค่าบำรุงการศึกษาเพื่อการจัดการศึกษาพร้อมทั้งยื่นหลักฐานการลงทะเบียนต่อมหาวิทยาลัย

๑๗.๓ ผู้ที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาในภาคการศึกษาใดต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาในภาคการศึกษานั้นเป็นจำนวนตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยประกาศกำหนด

๑๗.๔ นักศึกษาที่ไม่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยสมบูรณ์ในภาคการศึกษาใดภายในเวลาที่มหาวิทยาลัยประกาศกำหนดจะไม่มีสิทธิเรียนในภาคการศึกษานั้น เว้นแต่จะได้รับการอนุมัติเป็นกรณีพิเศษจากมหาวิทยาลัย แต่ทั้งนี้จะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยสมบูรณ์ภายใน ๖ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติ หรือ ภายในสัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน

๑๗.๕ นักศึกษาจะเลือกลงทะเบียนเรียนรายวิชาได้ในแต่ละภาคการศึกษาจะต้องได้รับอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษา ก่อน ถ้ารายวิชาที่นักศึกษาต้องการลงทะเบียนเรียนมีข้อกำหนดว่าต้องเรียนรายวิชาอื่นก่อน นักศึกษาต้องเรียนและสอบได้รายวิชาที่กำหนดนั้นก่อนจึงจะมีสิทธิ์ลงทะเบียนเรียนรายวิชาที่ประสงค์นั้นได้ เว้นแต่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๑๗.๖ นักศึกษาภาคปกติและนักศึกษาภาคพิเศษมีสิทธิลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาคการศึกษาละไม่เกิน ๑๒ หน่วยกิต

๑๗.๗ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นนักศึกษาภาคพิเศษอาจขอลงทะเบียนเรียนบางรายวิชาที่จัดสำหรับนักศึกษาภาคปกติหรือนักศึกษาภาคปกติอาจขอลงทะเบียนบางรายวิชาที่จัดสำหรับนักศึกษาภาคพิเศษได้ แต่ทั้งนี้จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรและได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัย และนักศึกษาจะต้องชำระค่าลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นเช่นเดียวกับนักศึกษาภาคพิเศษ

๑๗.๘ มหาวิทยาลัยอาจพิจารณาอนุมัติให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนบางรายวิชาในระดับเดียวกันที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาอื่นเพื่อนำมาเทียบโอนโดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๑๗.๙ นักศึกษาสามารถลงทะเบียนเรียนบางรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรสาขาอื่นในระดับเดียวกันของมหาวิทยาลัยเพื่อนำหน่วยกิตมาคิดรวมกับหลักสูตรที่ตนสังกัดอยู่ โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๑๗.๑๐ การลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ ภาคนิพนธ์ให้เป็นไปตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

ข้อ ๑๘ การลงทะเบียนเรียนรายวิชาเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิต

๑๘.๑ การลงทะเบียนรายวิชาเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิต หมายถึง การลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยไม่นับหน่วยกิตรวมเข้ากับจำนวนหน่วยกิตในภาคการศึกษาและจำนวนหน่วยกิตตามหลักสูตร

๑๘.๒ นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนรายวิชาใดเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิตได้ก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอนวิชานั้น แต่ทั้งนี้ นักศึกษาต้องชำระค่าหน่วยกิตรายวิชาที่เรียนนั้นและนักศึกษาต้องระบุในบัตรลงทะเบียนด้วยว่าเป็นการลงทะเบียนเรียนรายวิชาเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิต

๑๘.๓ มหาวิทยาลัยอาจอนุมัติให้บุคคลภายนอกที่ไม่ใช่นักศึกษาเข้าเรียนบางรายวิชาเป็นพิเศษได้ แต่ผู้นั้นจะต้องมีคุณสมบัติและพื้นฐานความรู้การศึกษาตามที่มหาวิทยาลัยเห็นสมควร และจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและระเบียบต่างๆ ของมหาวิทยาลัย กับต้องเสียค่าธรรมเนียมการศึกษาเช่นเดียวกับนักศึกษาภาคพิเศษ

ข้อ ๑๙ การขอลอน ขอเพิ่ม หรือขอยกเลิกรายวิชาที่จะเรียน

๑๙.๑ การขอลอน ขอเพิ่ม และการขอยกเลิกรายวิชาที่เรียน ต้องได้รับอนุมัติจากประธานคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรโดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอนก่อน

๑๙.๒ การขอลอนหรือขอเพิ่มรายวิชาที่จะเรียนต้องกระทำภายใน ๓ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติหรือภายในสัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน หากมีความจำเป็นอาจขอลอนหรือขอเพิ่มรายวิชาได้ภายใน ๖ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามข้อ ๑๗ .๕ และข้อ ๑๗.๖

๑๙.๓ การขอยกเลิกรายวิชาใด ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนการสอบ
ประจำภาคการศึกษานั้น ๆ ไม่น้อยกว่า ๑ สัปดาห์

ข้อ ๒๐ การขอคืนค่าลงทะเบียนรายวิชา ให้เป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัย
ที่ว่าด้วยการรับจ่ายเงินบำรุงการศึกษาเพื่อการจัดการศึกษา

ข้อ ๒๑ การลงทะเบียนเพื่อรักษาสภาพนักศึกษา

๒๑.๑ นักศึกษาที่ลาพักการเรียนหรือถูกสั่งให้พักการเรียนตามระเบียบของ
มหาวิทยาลัยที่ว่าด้วยวินัยนักศึกษา จะต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนักศึกษา
ตามที่มหาวิทยาลัยประกาศกำหนด มิฉะนั้นจะพ้นสภาพนักศึกษา

๒๑.๒ การลงทะเบียนเพื่อรักษาสภาพนักศึกษาให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จ
ภายใน ๓ สัปดาห์แรก นับจากวันเปิดการศึกษาภาคปกติหรือภายในสัปดาห์แรกนับจาก
วันเปิดการศึกษาภาคฤดูร้อน มิฉะนั้นจะต้องเสียค่าปรับตามอัตราที่มหาวิทยาลัยประกาศ
กำหนด

ข้อ ๒๒ การลาพักการเรียน

๒๒.๑ นักศึกษาอาจยื่นคำขอลาพักการเรียนได้ในกรณีดังต่อไปนี้

๒๒.๑.๑ ถูกเกณฑ์หรือถูกเรียกระดมพลเข้ารับราชการทหารกอง
ประจำการ

๒๒.๑.๒ ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศหรือทุนอื่น
ใดที่มหาวิทยาลัยเห็นสมควรสนับสนุน

๒๒.๑.๓ เจ็บป่วยจนต้องพักรักษาตัวเป็นเวลานานเกินกว่าร้อยละ
๒๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดในภาคการศึกษานั้น โดยมีใบรับรองแพทย์จากสถานพยาบาล
ของทางราชการหรือสถานพยาบาลของเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

๒๒.๑.๔ เมื่อนักศึกษามีความจำเป็นส่วนตัวอาจยื่นคำร้องขอลา
พักการเรียนได้ ถ้าได้ลงทะเบียนเรียนมาแล้วอย่างน้อย ๑ ภาคการศึกษา

๒๒.๒ นักศึกษาที่ต้องการลาพักการเรียนให้ยื่นคำร้องภายในสัปดาห์ที่ ๓
ของภาคการศึกษาที่ลาพักการเรียน

นักศึกษาขอลาพักการเรียนได้โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาและได้รับอนุมัติจากประธานคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร

นักศึกษามีสิทธิขอลาพักการเรียนโดยขออนุมัติต่อประธานคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้ไม่เกิน ๑ ภาคการศึกษา ถ้านักศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องลาพักการเรียนมากกว่า ๑ ภาคการศึกษา หรือเมื่อครบกำหนดพักการเรียนแล้วยังมีความจำเป็นที่จะต้องพักการเรียนต่อไปอีกให้ยื่นคำร้องขอลาพักการเรียนใหม่และต้องได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัย

๒๒.๓ ในกรณีที่นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ลาพักการเรียนให้นับระยะเวลาที่ลาพักการเรียนรวมเข้าในระยะเวลาการศึกษาด้วย

๒๒.๔ นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการเรียน เมื่อจะกลับเข้าเรียน จะต้องยื่นคำร้องขอกลับเข้าเรียนก่อนวันเปิดภาคเรียนไม่น้อยกว่า ๒ สัปดาห์ และเมื่อได้รับความเห็นชอบจากประธานคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรหรือมหาวิทยาลัยแล้ว จึงจะกลับเข้าเรียนได้

ข้อ ๒๓ การลาออก

นักศึกษาที่มีความประสงค์จะลาออกจากการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ให้ยื่นคำร้องต่อมหาวิทยาลัยผ่านอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร การลาออกจะมีผลสมบูรณ์เมื่อนักศึกษาได้รับอนุมัติให้ลาออก

ข้อ ๒๔ นักศึกษาพ้นจากสภาพนักศึกษา เมื่อ

๒๔.๑ ตาย

๒๔.๒ ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยให้ลาออก

๒๔.๓ สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรและได้รับปริญญาตามข้อ ๔๑

๒๔.๔ ถูกตัดชื่อออกจากมหาวิทยาลัย

การตัดชื่อออกจากมหาวิทยาลัย ให้กระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

๒๔.๔.๑ ไม่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาแรกที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

๒๔.๔.๒ เมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาแล้วไม่ชำระค่าบำรุงเสาค่าธรรมเนียมการศึกษาต่าง ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดโดยไม่มีหลักฐานการขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริง เว้นแต่ได้รับการผ่อนผันจากมหาวิทยาลัย

๒๔.๔.๓ ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๑๐ อย่างใดอย่างหนึ่ง

๒๔.๔.๔ ได้ชำระระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๕๐ เมื่อลงทะเบียนเรียนและมีผลการเรียนแล้ว ๒ ภาคการศึกษา

๒๔.๔.๕ ผลการประเมินไม่ผ่านจำนวนสามครั้ง ในการสอบภาษา (Language Examination) การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) หรือการสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) แล้วแต่กรณี

๒๔.๔.๖ เมื่อได้ลงทะเบียนเรียนครบกำหนดระยะเวลาการศึกษาตามข้อ ๘

หมวด ๕

การวัดและประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๒๕ นักศึกษาต้องมีเวลาเรียนในรายวิชาหนึ่งๆ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดของรายวิชานั้น จึงจะมีสิทธิเข้าสอบ แต่ทั้งนี้นักศึกษาที่มีเวลาเรียนในรายวิชาหนึ่ง ๆ ตั้งแต่ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป แต่ไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดของวิชานั้นจะมีสิทธิเข้าสอบได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรก่อน

ข้อ ๒๖ ให้มีการวัดผลการเรียนระหว่างภาคการศึกษาและมีการวัดผลปลายภาคการศึกษา

ข้อ ๒๗ การประเมินผลการศึกษา ให้ผู้สอนเป็นผู้ประเมินและโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๒๗.๑ เกณฑ์การประเมินผลการศึกษา แบ่งเป็น ๘ ระดับ และมีค่าระดับคะแนนดังนี้

ระดับชั้นผลการเรียน	ความหมาย	ค่าระดับคะแนน
A	ดีเยี่ยม (Excellent)	๔.๐
B ⁺	ดีมาก (Very Good)	๓.๕
B	ดี (Good)	๓.๐
C ⁺	ดีพอใช้ (Fairly Good)	๒.๕
C	พอใช้ (Fair)	๒.๐
D ⁺	อ่อน (Poor)	๑.๕
D	อ่อนมาก (Very Poor)	๑.๐
F	ตก (Failed)	๐.๐

๒๗.๒ ในกรณีที่ไม่สามารถประเมินผลเป็นค่าระดับได้ให้ประเมิน โดยใช้
สัญลักษณ์ ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
S	ผลการประเมินเป็นที่พอใจ (Satisfactory)
U	ผลการประเมินไม่เป็นที่พอใจ (Unsatisfactory)
I	ผลการประเมินยังไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
W	การยกเลิกการเรียนโดยได้รับอนุมัติ (Withdrawn)
Au	การลงทะเบียนโดยไม่นับหน่วยกิต (Audit)

๒๗.๓ การให้ F กระทำในกรณีต่อไปนี้

๒๗.๓.๑ นักศึกษาสอบตก

๒๗.๓.๒ นักศึกษาขาดสอบปลายภาคโดยไม่ได้รับอนุมัติจากคณะ

กรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๒๗.๓.๓ นักศึกษามีเวลาเรียนไม่เป็นไปตามเกณฑ์ในข้อ๒๕

๒๘.๓.๔ นักศึกษาทุจริตในการสอบ

๒๗.๔ การให้ S ใช้สำหรับประเมินวิทยานิพนธ์หรือภาคานิพนธ์ ที่แบ่งหน่วยกิตลงทะเบียน รวมทั้งรายวิชาที่ต้องเรียนปรับพื้นฐาน โดยไม่นับหน่วยกิต (Prerequisite)

๒๗.๕ การให้ U ใช้สำหรับประเมินวิทยานิพนธ์หรือภาคานิพนธ์ ที่แบ่งหน่วยกิตลงทะเบียน รวมทั้งรายวิชาที่ต้องเรียนปรับพื้นฐาน โดยไม่นับหน่วยกิต (Prerequisite)

๒๗.๖ การให้ I ในรายวิชาใดกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

๒๗.๖.๑ นักศึกษามีเวลาเรียนครบตามเกณฑ์ในข้อ ๒๕ แต่ไม่ได้สอบ เพราะป่วยหรือเหตุสุดวิสัยและได้รับอนุมัติจากประธานคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๒๗.๖.๒ ผู้สอนแลประธานคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร เห็นสมควรให้หรือผลการศึกษา เนื่องจากนักศึกษายังปฏิบัติงานซึ่งเป็นส่วนประกอบ การศึกษารายวิชานั้นไม่สมบูรณ์

นักศึกษาที่ได้ I จะต้องดำเนินการขอรับการประเมินผลเพื่อเปลี่ยน I ให้เสร็จภายในภาคการศึกษาถัดไป หากพ้นกำหนดดังกล่าวให้ผู้สอนประเมินผลจากคะแนนที่มีอยู่และดำเนินการส่งผลการเรียนภายในสองสัปดาห์นับแต่สิ้นสุดภาคการศึกษานั้น ในกรณีที่ผู้สอนไม่ดำเนินการภายในเวลาที่กำหนดและเป็นเหตุอันเนื่องมาจากความบกพร่องของนักศึกษา ให้มหาวิทยาลัยเปลี่ยน I เป็น F หรือไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่หลักสูตรกำหนด ในกรณีที่ไม่ใช่ความบกพร่องของนักศึกษาอธิการบดีอาจอนุมัติให้ขยายเวลาต่อไปได้

๒๗.๗ การให้ W ในรายวิชาใดจะกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

๒๗.๗.๑ นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ยกเลิกการเรียนวิชานั้น ตามข้อ

๑๙.๓

๒๗.๗.๒ นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ลาพักการเรียนตามข้อ ๒๒

๒๗.๗.๓ นักศึกษาถูกสั่งพักการเรียนในภาคการศึกษานั้น

๒๗.๗.๔ นักศึกษาที่ได้ระดับผลการเรียน I เพราะเหตุตามข้อ
๒๗.๖.๑ และได้รับอนุมัติจากประธานคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรให้ทำการสอบ
เพื่อประเมินผลการเรียนและครบกำหนดเวลาที่กำหนดให้สอบแล้วแต่เหตุตาม ข้อ
๒๗.๖.๑ นั้น ยังไม่สิ้นสุด

๒๗.๘ การให้ Au ในรายวิชาใดจะกระทำในกรณีที่นักศึกษาได้รับอนุมัติ
ให้ลงทะเบียนเรียนโดยไม่นับหน่วยกิต และไม่ใช้เป็นการลงทะเบียนเพื่อปรับพื้นฐาน
(Prerequisite) และได้รับการประเมินผลผ่าน

ข้อ ๒๘ การประเมินผลการสอบพิเศษตามข้อกำหนดของหลักสูตร นอกจาก
การศึกษารายวิชาแล้ว นักศึกษาอาจต้องสอบพิเศษต่าง ๆ ตามข้อกำหนดของหลักสูตร
เช่น การสอบภาษา (Language Examination) การสอบวัดความสามารถด้าน
คอมพิวเตอร์ การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) การสอบประมวล
ความรู้ (Comprehensive Examination) การประเมินผลการสอบพิเศษดังกล่าวให้กระทำ
เป็นระดับดังนี้

ระดับ	ความหมาย
PD	ผ่านอย่างยอดเยี่ยม (Pass with Distinction)
P	ผ่าน (Pass)
NP	ผลการประเมินไม่ผ่านเกณฑ์ (No Pass)

ข้อ ๒๙ การประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ ภาคนิพนธ์ ให้เป็นหน้าที่ของ
คณะกรรมการสอบปากเปล่าเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ ภาคนิพนธ์ การประเมินให้กระทำ
หลังจากนักศึกษาสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ภาคนิพนธ์ผ่านแล้ว และให้มีระดับคุณภาพ
ดังนี้

ดีเยี่ยม (Excellent)

ดี (Good)

พอใช้ (Fair)

ข้อ ๓๐ การนับจำนวนหน่วยกิตและการคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ย

๓๐.๑ ในกรณีที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนซ้ำเพื่อแก้ผลการเรียนที่ตกหรือเรียนแทนเพื่อเพิ่มผลการเรียนในรายวิชาใดให้นำจำนวนหน่วยกิตและค่าระดับคะแนนที่ได้รับของทุกรายวิชาที่มีระบบการให้คะแนนเป็นค่าระดับมารวมคำนวณหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ยด้วย

๓๐.๒ การนับจำนวนหน่วยกิตสะสมของนักศึกษาตามหลักสูตรให้นับเฉพาะหน่วยกิตของรายวิชาที่สอบได้เท่านั้น

๓๐.๓ ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยเฉพาะรายการการศึกษาให้คำนวณจากผลการเรียนของนักศึกษาในภาคการศึกษานั้น โดยเอาผลรวมของผลคูณของจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับคะแนนของแต่ละรายวิชาเป็นตัวตั้งและหารด้วยจำนวนหน่วยกิตรวมของภาคการศึกษานั้น การคำนวณดังกล่าวให้ตั้งหารถึงทศนิยม ๓ ตำแหน่ง และให้ปัดเศษเฉพาะทศนิยมที่มีค่าตั้งแต่ ๕ ขึ้นไปเฉพาะตำแหน่งที่ ๓ เพื่อให้เหลือทศนิยม ๒ ตำแหน่ง

๓๐.๔ ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมให้คำนวณจากผลการเรียนของนักศึกษาตั้งแต่เริ่มเข้าเรียนจนถึงภาคการศึกษาสุดท้าย โดยเอาผลรวมของผลคูณของจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับของแต่ละรายวิชาที่เรียนทั้งหมดตามข้อ ๓๐.๑ เป็นตัวตั้งหารด้วยจำนวนหน่วยกิตรวมทั้งหมด การคำนวณดังกล่าวให้ตั้งหารถึงทศนิยม ๓ ตำแหน่ง และให้ปัดเศษเฉพาะทศนิยมที่มีค่าตั้งแต่ ๕ ขึ้นไปเฉพาะตำแหน่งที่ ๓ เพื่อให้เหลือทศนิยม ๒ ตำแหน่ง

๓๐.๕ ในภาคการศึกษาใดที่นักศึกษาได้ I ให้คำนวณค่าระดับเฉลี่ยรายการการศึกษานั้นโดยนับเฉพาะรายวิชาที่ไม่ได้ I เท่านั้น

ข้อ ๓๑ การเรียนซ้ำหรือเรียนแทน

รายวิชาบังคับใดที่นักศึกษาได้ผลการประเมินต่ำกว่า B หรือรายวิชาที่ไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่หลักสูตรกำหนด นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนซ้ำในวิชานั้น และในวิชาเลือกใดที่ได้รับผลการประเมิน F นักศึกษาสามารถลงทะเบียนเรียนวิชาเดิมหรือลงทะเบียนเรียนวิชาอื่นแทนได้ แต่ถ้าเป็นการลงทะเบียนเรียนวิชาอื่นแทนให้อยู่ในดุลยพินิจของอาจารย์ที่ปรึกษาและได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ข้อ ๓๒ การทุจริตในการสอบให้มีผลอย่างไรต่อไปนี้

๓๒.๑ ตกในรายวิชานั้น หรือ

๓๒.๒ ตกในรายวิชานั้น และพักการเรียนในภาคเรียนถัดไป หรือ

๓๒.๓ พ้นจากสภาพนักศึกษา

ทั้งนี้ การพิจารณาให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร โดยได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัย

หมวด ๖

การดำเนินการเกี่ยวกับการสอบพิเศษและวิทยานิพนธ์

ข้อ ๓๓ อาจารย์ผู้สอน

๓๓.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต หลักสูตรปริญญาโท และ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง อาจารย์ผู้สอนต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโท หรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ใน สาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและการทำ วิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

๓๓.๒ หลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต อาจารย์ผู้สอนต้องมีคุณวุฒิ ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและการ ทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

ข้อ ๓๔ การสอบภาษา (Language Examination)

นักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต ต้องสอบผ่านภาษาต่างประเทศอย่างน้อย ๑ ภาษาตามเกณฑ์และเงื่อนไขที่มหาวิทยาลัยประกาศกำหนด สำหรับนักศึกษาหลักสูตร ระดับบัณฑิตศึกษาอื่น ๆ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของแต่ละหลักสูตร โดยความเห็นชอบ ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๕ นักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิตจะมีสิทธิขอทำวิทยานิพนธ์ ต้องผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination)

คุณสมบัติของนักศึกษาผู้ขอสอบวัดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการสอบวัดคุณสมบัติเป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยประกาศกำหนด

ข้อ ๓๖ มหาวิทยาลัยอาจให้นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต และหลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิตทำการสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) ก็ได้

คุณสมบัติของนักศึกษาที่จะขอสอบประมวลความรู้ หลักเกณฑ์ และวิธีการสอบประมวลความรู้ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยประกาศกำหนด

ข้อ ๓๗ การทำวิทยานิพนธ์ให้นักศึกษาดำเนินการและได้รับอนุมัติดังนี้

๓๗.๑ เสนอรายชื่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

๓๗.๒ เสนอชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

๓๗.๓ เสนอเค้าโครงวิทยานิพนธ์

๓๗.๔ การเปลี่ยนแปลงหัวข้อเรื่องวิทยานิพนธ์

๓๗.๕ การรายงานความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์

๓๗.๖ เสนอวิทยานิพนธ์

๓๗.๗ ผลงานวิทยานิพนธ์

๓๗.๗.๑ ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต ต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceedings)

๓๗.๗.๒ ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิต จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ ที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) ก่อนการตีพิมพ์และเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น

๓๗.๘ วิทยานิพนธ์ซึ่งมหาวิทยาลัยอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๘ การเขียนวิทยานิพนธ์ให้เขียนเป็นภาษาไทย ในกรณีที่มีความจำเป็นและมีเหตุผลสมควร มหาวิทยาลัยอาจอนุมัติให้มีการเขียนเป็นภาษาต่างประเทศได้โดยการเสนอของ คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ข้อ ๓๙ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้นักศึกษามหาบัณฑิตทำภาคนิพนธ์ก็ได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกำหนดของหลักสูตร การทำภาคนิพนธ์ให้นักศึกษาดำเนินการและได้รับอนุมัติดังนี้

๓๙.๑ เสนอรายชื่อคณะกรรมการควบคุมภาคนิพนธ์

๓๙.๒ เสนอชื่อเรื่องภาคนิพนธ์

๓๙.๓ เสนอเค้าโครงภาคนิพนธ์

๓๙.๔ การเปลี่ยนแปลงหัวข้อเรื่องภาคนิพนธ์

๓๙.๕ การรายงานความก้าวหน้าในการทำภาคนิพนธ์

๓๙.๖ เสนอภาคนิพนธ์

๓๙.๗ ผลงานภาคนิพนธ์

๓๙.๘ ภาคนิพนธ์ซึ่งมหาวิทยาลัยอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๐ การเขียนภาคนิพนธ์ให้เขียนเป็นภาษาไทย ในกรณีที่มีความจำเป็นและมีเหตุผลสมควรมหาวิทยาลัยอาจอนุมัติให้มีการเขียนเป็นภาษาต่างประเทศได้โดยการเสนอของคณะกรรมการควบคุมภาคนิพนธ์

หมวด ๗

การสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๔๑ นักศึกษาจะสำเร็จการศึกษาต้องมีคุณสมบัติดังนี้

๔๑.๑ มีความประพฤติดี

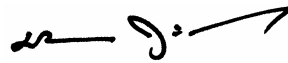
๔๑.๒ ศึกษาแซสสอบได้ครบตาม ที่กำหนดตามเกณฑ์มาตรฐาน

หลักสูตรระดับอุดมศึกษา

ข้อ ๔๒ นักศึกษาที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๔๑ ต้องยื่นคำร้องขอรับปริญญาหรือประกาศนียบัตร ในภาคการศึกษาที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษาตามเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๔๓ มหาวิทยาลัยจะพิจารณานักศึกษาที่ยื่นความจำนงขอรับปริญญา หรือประกาศนียบัตรที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๔๑ เพื่อเสนอชื่อต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อขออนุมัติปริญญาหรือประกาศนียบัตร

ประกาศ ณ วันที่ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

(นายมีชัย ฤชุพันธุ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี